TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2006. gada 15. jūnijā *

Lieta C-264/04

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Amtsgericht Breisach* (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2004. gada 7. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2004. gada 22. jūnijā, tiesvedībā

Badischer Winzerkeller eG

pret

Land Baden-Württemberg.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ross [*A. Rosas*], tiesneši S. fon Bārs [*S. von Bahr*] (referents) un E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*],

* Tiesvedības valoda — vācu.

ģenerāladvokāts D. Ruiss-Harabo Kolomers [*D. Ruiz-Jarabo Colomer*], sekretāre K. Štranca [*K. Sztranc*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2005. gada 17. novembrī,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Land Baden-Württemberg* vārdā — K. Ēmans [*K. Ehmann*], pārstāvis,

— Vācijas valdības vārdā — A. Tīmane [*A. Tiemann*], pārstāve,

— Austrijas valdības vārdā — H. Dosi [*H. Dossi*], pārstāvis,

— Polijas valdības vārdā — T. Novakovskis [*T. Nowakowski*], pārstāvis,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — L. Strēma van Līra [*L. Ström van Lier*] un F. Hofmeisters [*F. Hoffmeister*], pārstāvji,

ņemot vērā lēmumu, kas pieņemts pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas, izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz 10. panta c) apakšpunkta un 12. panta interpretāciju Padomes 1969. gada 17. jūlija Direktīvā 69/335/EEK par netiešajiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai (OV L 249, 25. lpp.), kas ir grozīta ar Padomes 1985. gada 10. jūnija Direktīvu 85/303/EEK (OV L 156, 23. lpp., turpmāk tekstā — "Direktīva").

2 Šis lūgums ir izteikts tiesvedībā starp kooperatīvu *Badischer Winzerkeller eG* (turpmāk tekstā — "*Badischer Winzerkeller*") un *Land Baden-Württemberg* [Bādenes-Virtenbergas federālā zeme] par nodevas iekasēšanu par pārgrozījumu izdarīšanu zemesgrāmatā.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

3 Direktīvas 4. panta 1. un 2. punktā ir uzskaitītas darbības, par kurām uzliek un var turpināt uzlikt kapitāla nodokli.

4 Direktīvas 10. pantā ir noteikts:

"Neskaitot kapitāla nodokli, dalībvalstis no uzņēmējsabiedrībām, apvienībām vai juridiskām personām, kas darbojas, lai gūtu peļņu, neiekasē nekādus nodokļus:

a) par 4. pantā minētiem darījumiem;

b) par iemaksām, aizdevumiem vai pakalpojumu sniegšanu, kas pieder pie 4. pantā minētiem darījumiem;

c) par reģistrāciju vai kādām citām uzņēmējdarbības sākšanai vajadzīgām formalitātēm, kas uz uzņēmējsabiedrībām, apvienībām vai juridiskām personām, kuras darbojas, lai gūtu peļņu, attiecas to juridiskās formas dēļ."

5 Direktīvas 12. panta 1. punkta b) apakšpunktā ir precizēts, ka neatkarīgi no 10. un 11. panta dalībvalstis var iekasēt nodokļus par īpašuma tiesību maiņu, ieskaitot zemes reģistrācijas nodokļus, ja nekustamos īpašumus vai uzņēmumu, kas ir dalībvalstu teritorijā, nodod sabiedrībai, apvienībai vai juridiskai personai, kas darbojas, lai gūtu peļņu.

6 Atbilstoši Direktīvas 12. panta 2. punktam maksājumi un nodokļi, kas minēti šī panta 1. punkta b) apakšpunktā, nevar būt lielāki par tiem, kurus tādiem pašiem līdzīgiem darījumiem piemēro dalībvalsts, kas tos iekasē.

Valsts tiesiskais regulējums

7 1994. gada 26. maija Zemesgrāmatu likuma (*Grundbuchordnung, BGBl. 1994 I,* 1114. lpp.) 82. pants nosaka:

"Ja tiesību nodošanas rezultātā, kas nav atspoguļota zemesgrāmatā, īpašnieka ieraksts vairs nav pareizs, *Grundbuchamt* [Zemesgrāmatu pārvalde] ir jāuzliek pienākums īpašniekam vai testamenta izpildītājam, kas pārvalda nekustamo īpašumu, lūgt pārgrozīt ierakstu zemesgrāmatā un iesniegt šim pārgrozījumam nepieciešamos dokumentus zemesgrāmatā."

8 1957. gada 26. jūlija Federālā likuma par nodevām bezstrīdu jurisdikcijas lietās (*Gesetz über die Kosten in Angelegenheiten der freiwilligen Gerichtsbarkeit,* turpmāk tekstā — "*Kostenordnung*", *BGBl. 1957 I,* 960. lpp.) 60. panta 1.–4. punkts nosaka:

"1) Nodevu pilnā apmērā iekasē par īpašnieka vai kopīpašnieku ierakstīšanu.

2) Nodeva tiek samazināta uz pusi ierakstīta īpašnieka laulātā, partnera vai lejupējo ierakstīšanas gadījumā, tas ir arī tad, ja šī ierakstīšana notiek pēc kopīpašuma izbeigšanās vai mantojuma sadales vai ja šīs personas tiek ierakstītas vēlāk kā kopīpašumā ietilpstošu nekustamo īpašumu kopīpašnieki; ierakstīšanas pēc mantojuma sadales vai kopīpašuma izbeigšanās gadījumā nav nozīmes, vai pa šo laiku mantinieki vai kopīpašuma pārņēmēji ir ierakstīti zemesgrāmatā.

3) Ja uz nodevu attiecas gan 1. punkts, gan 2. punkts, vispirms ir jāaprēķina pilna nodeva, pamatojoties uz kopējo vērtību; šādi aprēķinātā nodeva ir samazināma uz pusi personām, kurām par ierakstīšanu tiek prasīta puse no nodevas atbilstoši 2. punktam.

4) Ierakstītā īpašnieka mantiniekiem par ierakstīšanu nav jāmaksā 1.–3. punktā paredzētās nodevas, ja lūgums izdarīt pārgrozījumu ir iesniegts Zemesgrāmatu nodaļā divu gadu laikā pēc mantojuma atklāšanās."

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

9 *Amtsgericht Breisach* [Breizahas Pirmās instances tiesa] norāda, ka kooperatīva *Weinbau- und Vertriebsgenossenschaft Baden eG* (turpmāk tekstā — "*Weinbau*"), kas atrodas Reinas Breizahā [*Breisach am Rhein*], saplūšana, to pārņemot *Badischer Winzerkeller*, 1995. gada 3. augustā tika ierakstīta *Amtsgericht Freiburg* [Freiburgas Pirmās instances tiesa] kooperatīvu reģistrā.

10 *Amtsgericht Breisach* paskaidroja, ka *Weinbau* bija ierakstīta *Breisach* zemesgrāmatā kā vairāku nekustamo īpašumu īpašniece.

11 1997. gada 10. jūnijā *Grundbuchamt* pārgrozīja īpašnieka vārda ierakstu uz *Badischer Winzerkeller*. Par šo pārgrozījumu saskaņā ar *Kostenordnung* 19., 20. pantu

un 60. panta 1. punktu tika prasīta summa apmēram EUR 5100 apmērā, pamatojoties uz nekustamā īpašuma vērtību, kas ir apmēram EUR 3 400 000.

12 Ar 2001. gada 19. marta vēstuli *Badischer Winzerkeller* iesniedza sūdzību par paziņojumu par nodevu, ko tā būtībā pamatoja ar Direktīvu.

13 *Amtsgericht Breisach* uzskata, ka nodeva, kas piedzīta, piemērojot *Kostenordnung* 60. pantu, būtībā ietilpst Direktīvas 10. panta c) apakšpunktā noteiktajā aizliegumā, kā formalitāte, kas uz juridisko personu, kura darbojas, lai gūtu peļņu, attiecas tās juridiskās formas dēļ.

14 *Amtsgericht Breisach* uzskata, ka ir jāpārbauda, vai šī nodeva, kā uzskata dažas Vācijas tiesas, ir nodoklis par īpašuma tiesību maiņu, kas ir atļauts šīs Direktīvas 12. panta 1. punkta b) vai c) apakšpunktā.

15 *Amtsgericht Breisach* vērš uzmanību uz to, ka, ja Tiesa uzskata, ka tāda nodeva kā *Kostenordnung* 60. pantā minētā ietilpst Direktīvas 12. panta 1. punktā noteiktajā izņēmumā, tai saskaņā ar šīs Direktīvas 12. panta 2. punktu ir jāpārliecinās, ka šī nodeva nav lielāka par maksājumiem vai nodokļiem, ko līdzīgiem darījumiem piemēro attiecīgā dalībvalsts. Šajā sakarā *Amtsgericht Breisach* atzīmē, ka *Kostenordnung* 60. pants neparedz nodevu par pārgrozījumu izdarīšanu zemesgrāmatā mantošanas gadījumā, ja lūgums izdarīt pārgrozījumus ir iesniegts divu gadu laikā pēc mantojuma atklāšanās.

16 Pamatojoties uz šiem apsvērumiem, *Amtsgericht Breisach* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālos jautājumus:

"1) Vai Padomes 1969. gada 17. jūlija Direktīva 69/335/EEK par netiešajiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 1973. gada 9. aprīļa Direktīvu 73/79/EEK, ar ko dažādo kapitāla nodokļa samazinātās likmes piemērošanas iespējas attiecībā uz atsevišķu uzņēmumu rekonstrukcijas operācijām saskaņā ar Direktīvas par netiešajiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai, 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu, Padomes 1973. gada 9. aprīļa Direktīvu 73/80/EEK, ar ko nosaka kapitāla nodokļa vispārējās likmes, Padomes 1974. gada 7. novembra Direktīvu 74/553/EEK, kas groza Direktīvas 69/335 5. panta 2. punktu, un Padomes 1985. gada 10. jūnija Direktīvu 85/303/EEK, kas groza Direktīvu 69/335, (turpmāk tekstā — "Direktīva"), ir jāinterpretē tādējādi, ka Direktīvas 10. panta c) apakšpunktā minētais aizliegums attiecas uz visām tajā norādītajām darbībām, neatkarīgi no 4. panta nosacījumiem?

2) Vai, piemērojot Direktīvu, nav jāievēro atšķirība starp nodevām un nodokļiem par valsts pakalpojumu, tādējādi "nodevas" *Kostenordnung* nozīmē pielīdzinot nodoklim par īpašuma tiesību maiņu?

3) Ja Tiesa atbild apstiprinoši uz otro jautājumu, tiek uzdots šāds jautājums: vai Direktīvas 12. panta 2. punkta pēdējais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka izņēmumu rada tas, ka *Kostenordnung* [..] 60. pants paredz, ka, piemēram, no mantiniekiem netiek iekasēta nodeva par pārgrozījumu izdarīšanu zemesgrāmatā, ja iesniegums par pārgrozījumu izdarīšanu tiek iesniegts divu gadu laikā pēc mantojuma atklāšanās?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

17 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai uz nodevu, kas iekasēta par pārgrozījumu izdarīšanu zemesgrāmatā divu juridisku personu saplūšanas gadījumā, kā tas ir pamata prāvā, var attiekties Direktīvas 10. panta c) apakšpunktā paredzētais aizliegums.

18 Ir jāatgādina, ka šī tiesību norma aizliedz dalībvalstīm papildus kapitāla nodokļiem iekasēt nodokļus vai nodevas par reģistrāciju vai kādām citām uzņēmējdarbības sākšanai vajadzīgām formalitātēm, kas uz juridiskām personām, kuras darbojas, lai gūtu peļņu, attiecas to juridiskās formas dēļ.

19 Tiesai jau bija iespēja paskaidrot, ka Direktīvas 10. panta c) apakšpunktā izteiktais aizliegums papildina šīs Direktīvas 10. panta a) un b) apakšpunktā nosauktos aizliegumus, kas attiecas uz Direktīvas 4. pantā aprakstītajiem gadījumiem (šajā sakarā skat. 1998. gada 27. oktobra spriedumu lietā C-152/97 *AGAS*, *Recueil*, I-6553. lpp., 21. punkts). Šo aizliegumu pamato tas, ka, kaut arī attiecīgo maksājumu neiekasē par pašām kapitāla iemaksām, tomēr to iekasē saistībā ar formalitātēm, kas uz sabiedrību attiecas tās juridiskās formas dēļ, tātad saistībā ar kapitāla piesaistīšanas instrumentu, līdz ar to šo nodokļu uzturēšana spēkā var apdraudēt šīs Direktīvas mērķus (1996. gada 11. jūnija spriedums lietā C-2/94 *Denkavit Internationaal* u.c., *Recueil*, I-2827. lpp., 23. punkts, un iepriekš minētais spriedums lietā *AGAS*, 21. punkts).

20 Lai noteiktu, vai uz pamata prāvā aplūkoto nodevu attiecas Direktīvas 10. panta c) apakšpunktā noteiktais aizliegums, ir jāpārbauda, vai tas atbilst šajā normā noteiktajiem nosacījumiem.

21 No iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka *Badischer Winzerkeller* ir juridiska persona, kas darbojas, lai gūtu peļņu, Direktīvas 3. panta 2. punkta nozīmē. Tātad attiecībā uz to ir jāpiemēro šīs Direktīvas 10. panta c) apakšpunkts.

22 Vēl ir jāpārbauda vienīgi, vai pamata prāvā aplūkotā nodeva ir iekasēta par reģistrāciju vai kādām citām uzņēmējdarbības sākšanai vajadzīgām formalitātēm, kas uz juridiskām personām, kuras darbojas, lai gūtu peļņu, attiecas to juridiskās formas dēļ.

23 Attiecībā uz to, vai pamata prāvā pārgrozījumu zemesgrāmatā pamatā ir *Badischer Winzerkeller* juridiskā forma, ir jānorāda, ka šis pārgrozījums apliecina *Weinbau* nekustamā īpašuma nodošanu *Badischer Winzerkeller*, kas ir šo abu kooperatīvu saplūšanas tiešas sekas. Tātad pārgrozījums ir formalitāte, kas uz sabiedrību attiecas tās juridiskās formas dēļ.

24 Turpretim, šauri raugoties, pārgrozījumi zemesgrāmatā nav uzņēmējdarbības sākšanai vajadzīgā formalitāte tādai juridiskai personai kā *Badischer Winzerkeller*.

25 Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai ir jānosaka, vai pārgrozījumi zemesgrāmatā, arī tad, ja tas formāli nav uzskatāms par attiecīgās juridiskās personas darbības sākšanai vajadzīgu procedūru, tomēr ir nosacījums šīs darbības veikšanai un turpināšanai (attiecībā uz kapitāla pieauguma reģistrāciju skat. 1997. gada 2. decembra spriedumu lietā C-188/95 *Fantask* u.c., *Recueil*, I-6783. lpp., 22. punkts, un 1999. gada 29. septembra spriedumu lietā C-56/98 *Modelo*, sauktu par "Modelo I", *Recueil*, I-6427. lpp., 25. punkts).

26 Šajā sakarā ir jānorāda, ka Tiesa ir vairākkārt konstatējusi, ka, ja valsts tiesības attiecībā uz kādu juridiskās personas darbību, kā, piemēram, tās pamatkapitāla pieaugums vai statūtu izmaiņas, prasa obligāti veikt tiesiskas formalitātes, šī formalitāte ir nosacījums šīs juridiskās personas darbības veikšanai un turpināšanai (skat. it īpaši iepriekš minēto spriedumu lietā *Modelo I*, 26. punkts; 2000. gada 21. septembra spriedumu lietā C-19/99 *Modelo*, sauktu par "Modelo II", *Recueil*, I-7213. lpp., 26. punkts; 2000. gada 26. septembra spriedumu lietā C-134/99 *IGI*, *Recueil*, I-7717. lpp., 24. punkts; 2001. gada 21. jūnija spriedumu lietā C-206/99 *SONAE*, *Recueil*, I-4679. lpp., 30. punkts, un 2002. gada 19. marta spriedumu lietā C-426/98 Komisija/Grieķija, I-2793. lpp., 30. punkts).

27 Tādi paši apsvērumi attiecas uz pamata prāvā aplūkoto darbību, proti, nekustamā īpašuma iegūšanu juridiskās personas īpašumā ar saplūšanas-pārņemšanas palīdzību, kas saskaņā ar Vācijas tiesībām ir obligāti jāieraksta zemesgrāmatā.

28 No tā izriet, ka par zemesgrāmatā izdarītu pārgrozījumu iekasēta nodeva, kāda ir pamata prāvā, ir nodoklis vai nodeva par uzņēmējdarbības sākšanai vajadzīgām formalitātēm, kas uz juridiskām personām, kuras darbojas, lai gūtu peļņu, attiecas to juridiskās formas dēļ.

29 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka pamata prāvā aplūkotā nodeva, kas iekasēta par pārgrozījuma zemesgrāmatā izdarīšanu, būtībā ietilpst Direktīvas 10. panta c) apakšpunktā paredzētajā aizliegumā.

Par otro un trešo jautājumu

30 Ar otro un trešo jautājumu valsts tiesa būtībā jautā, vai pamata prāvā aplūkotā nodeva, kas iekasēta par pārgrozījumu izdarīšanu zemesgrāmatā, ar noteiktiem nosacījumiem var tikt uzskatīta par šīs Direktīvas 12. pantā atļauto nodokli par īpašuma tiesību maiņu neatkarīgi no Direktīvas 10. panta c) apakšpunkta.

31 Šajā sakarā ir jānorāda, ka Direktīvas 12. panta 1. punktā ir izsmeļošs nodokļu un nodevu saraksts, ko, atkāpjoties no šīs Direktīvas 10. un 11. panta, var iekasēt no kapitālsabiedrībām par šajās tiesību normās minētajām darbībām, neskaitot kapitāla nodokli (šajā sakarā skat. 1988. gada 2. februāra spriedumu lietā 36/86 *Dansk Sparinvest, Recueil*, 409. lpp., 9. punkts, un 1993. gada 20. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās C-71/91 un C-178/91 *Ponente Carni* un *Cispadana Costruzioni, Recueil*, I-1915. lpp., 24. punkts).

32 Direktīvas 12. panta 1. punkta b) apakšpunktā norādītie nodokļi par īpašuma tiesību maiņu ir jāuzskata par reģistrācijas nodevām, ko iekasē saistībā ar noteiktām nekustamo īpašumu vai uzņēmumu nodošanas darbībām, izmantojot vispārējus un objektīvus kritērijus (1997. gada 11. decembra spriedums lietā C-42/96 *Immobiliare SIF, Recueil*, I-7089. lpp., 34. punkts).

33 Šajā tiesību normā nav nošķirti dažādi nodokļi par īpašuma tiesību maiņu, ko var iekasēt dalībvalstis. Tā vispārīgā veidā ļauj dalībvalstīm bez kapitāla nodokļa iekasēt nodokļus, kuru rašanās ir objektīvi saistīta ar nekustamā īpašuma vai uzņēmuma nodošanu (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Immobiliare SIF*, 35. punkts).

34 Šajā sakarā ir jākonstatē, ka pamata prāvā aplūkotā nodeva, kas tiek iekasēta, izmantojot vispārējus un objektīvus kritērijus — proti, kā norādīts iesniedzējtiesas lēmumā, pamatojoties uz darījuma objekta vērtību —, faktiski ir saistīta ar *Weinbau* nekustamā īpašuma nodošanu *Badischer Winzerkeller* ar saplūšanas-pārņemšanas starpniecību.

35 Turklāt ir skaidrs, ka pamata prāvā aplūkotās nodevas iekasēšana ir nodoklis par īpašuma tiesību maiņu Direktīvas 12. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

36 Tomēr faktiski šī nodeva var tikt atļauta tikai, ja tā saskaņā ar Direktīvas 12. panta 2. punktu nav lielāka par maksājumiem vai nodokļiem, kurus līdzīgiem darījumiem piemēro dalībvalsts, kas to iekasē.

37 Šajā sakarā iesniedzējtiesa norāda, ka valsts tiesiskais regulējums neparedz ar noteiktiem nosacījumiem nodevu par pārgrozījumu izdarīšanu zemesgrāmatā mantošanas gadījumā, ja lūgums izdarīt pārgrozījumus ir iesniegts divu gadu laikā pēc mantojuma atklāšanās.

38 Lai noteiktu, vai mantošana var tikt uzskatīta par darbību, kas ir līdzīga pamata prāvā aplūkotajai darbībai, ir jāņem vērā gan tās priekšmets, gan sekas.

39 Ir jākonstatē, ka nekustamo īpašumu nodošanu mantošanas ceļā priekšmeta un seku ziņā nevar pielīdzināt pamata prāvā aplūkotajai darbībai, kas attiecas uz nekustamo īpašumu nodošanu divu uzņēmumu saplūšanas rezultātā.

40 Turklāt tas, ka valsts tiesiskajā regulējumā nodeva nav noteikta vai tā ir samazināta noteiktām darbībām, kā, piemēram, mantošanai, obligāti nenozīmē, ka darbībai pamata prāvā piemērojamā nodeva ir pretēja Direktīvas 12. panta 2. punktam.

41 Šādu secinājumu var izdarīt tikai visaptveroši novērtējot nodokļus un nodevas, kas piemērojamas darbībām, kuras priekšmeta un seku ziņā ir līdzīgas darbībai pamata prāvā, proti, kooperatīva nekustamo īpašumu nodošanai citam saplūšanas rezultātā.

42 Izdarot šo vērtējumu, ir jāņem vērā faktiskie apstākļi pamata prāvā un ir jāveic valsts tiesību interpretācija.

43 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka EKL 234. pantā minētā procesa ietvaros, kas ir balstīts uz skaidru valsts tiesu un Tiesas uzdevumu sadali, valsts tiesību interpretācija, kā arī katrs faktisko apstākļu vērtējums atrodas valsts tiesas kompetencē (skat. it īpaši 1999. gada 17. jūnija spriedumu lietā C-295/97 *Piaggio*, *Recueil*, I-3735. lpp., 29. punkts; 1999. gada 5. oktobra spriedumu apvienotajās lietās C-175/98 un

C-177/98 *Lirussi* un *Bizzaro*, *Recueil*, I-6881. lpp., 37. punkts, un 2003. gada 15. maija spriedumu lietā C-282/00 *RAR*, *Recueil*, I-4741. lpp., 46. punkts).

44 Turklāt valsts tiesas kompetencē ir pārbaudīt, vai pamata prāvā aplūkotā nodeva ir lielāka par to, kuru līdzīgiem darījumiem piemēro dalībvalsts, kas to iekasē.

45 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz otro un trešo jautājumu ir jāatbild, ka pamata prāvā aplūkotā nodeva, atkāpjoties no Direktīvas 10. panta c) apakšpunkta, var tikt uzskatīta par nodokli par īpašuma tiesību maiņu, kas ir atļauts Direktīvas 12. panta 1. punkta b) apakšpunktā, ja tā nav lielāka par to, kuru līdzīgiem darījumiem piemēro dalībvalsts, kas tos iekasē. Valsts tiesas kompetencē ir pārbaudīt, vai šī nodeva atbilst Direktīvas 12. panta 2. punktam.

Par tiesāšanās izdevumiem

46 Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata lietā šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, izņemot minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumus, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

1) **pamata prāvā aplūkotā nodeva, kas iekasēta par pārgrozījumu zemesgrāmatā izdarīšanu, būtībā ietilpst aizliegumā, kas paredzēts 10. panta c) apakšpunktā Padomes 1969. gada 17. jūlija Direktīvā 69/335/EEK par**

netiešajiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai, kas ir grozīta ar Padomes 1985. gada 10. jūnija Direktīvu 85/303/EEK;

2) **pamata prāvā aplūkotā nodeva, atkāpjoties no 10. panta c) apakšpunkta Direktīvā 69/335/EEK, kas ir grozīta ar Direktīvu 85/303/EEK, var tikt uzskatīta par nodokli par īpašuma tiesību maiņu, kas ir atļauts 12. panta 1. punkta b) apakšpunktā Direktīvā 69/335/EEK, kas ir grozīta ar Direktīvu 85/303/EEK, ja tā nav lielāka par to, kuru līdzīgiem darījumiem piemēro dalībvalsts, kas tos iekasē;**

valsts tiesas kompetencē ir pārbaudīt, vai šī nodeva atbilst 12. panta 2. punktam Direktīvā 69/335/EEK, kas ir grozīta ar Direktīvu 85/303/EEK.

[Paraksti]